

NISKASTEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI 1/2015

Järveltä järvelle ja vaaralta toiselle on käynyt Niskasten tie.
Ajanrattaan pyöriessä eteenpäin sukupuun oksat ovat haarautuneet
laajalle ja kauas lähtöpisteestään.
Jokaiselle ihmiselle on kuitenkin tärkeää tietää, missä hänen juurensa ovat,
mitkä ovat olleet häntä edeltävien ihmisten kohtalot.

Kyllikki Niskanen

NISKASET

Keväinen tervehdys teille Niskasen sukuseuran jäsenet !

Sain viettää talven kuukaudet tunturi-Lapissa Enontekiöllä. Kun vappuna lähdimme etelää kohti, hohtivat tunturien hanget kevätauringossa upeimmillaan. Tunnelma tunturien keskellä rauhoitti mieltä ja raihnaista kehoa. Minulla on hyvä syy toivottaa Teille kaikille sukuseuran jäsenille voimia kevääseenne Suomen huipulta !

Tukikohdassamme Enontekiön Hetassa vieraili talven aikana eri puolilta maata lukuisia ihmisiä myös Niskasten tuttavista. Erityisterveiset heille kaikille ! On aina niin upea tunne, kun saa tavata sukua ja sukua tuntevia mitä yllättävimmissä tilanteissa ja vaihtaa ajatuksia myös sukuseuran kuulumisia.

Omat ajatukseni talven ja kevään kuluessa ovat kulkeneet oman sairauteni myötä. Kun tämä kirjoitukseni on mitä ilmeisemmin viimeinen tällä palstalla, on paikallaan lausua lämpimät kiitokseni kaikille teille, jotka olette niin kuluneen talven aikana kuin muutoinkin ottaneet vastuuta sukuseuramme hoitamisesta sairauteni aikana. Aivan erikseen haluan kiittää sukuseuran hallitusta arvokkaasta työstä ja vastuunkannosta. Kiitollisena muistan varapuheenjohtaja Sirkku-Marja Salakaria ja rahastohoitaja - sukulehden toimittaja Jouko Niskasta. Ilman heidän panostaan olisi yhteinen

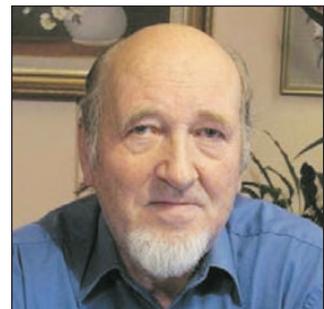
tehtävämme jäänyt paljossa kesken. Paljon jäisi kesken myös suuri yhteinen hankkeemme Niskasen suvun historiakirjan toimittaminen, ellei sukukirjatoimikunta olisi ahkeroinut kaiken aikaa. Kiitos kaikille teille!

Suruviesti saavutti sukuseuran väen kun hallituksen entinen varapuheenjohtaja, viitasaarelainen Pekka Niskanen poistui keskuudestamme maaliskuussa. Muistamme Pekan miehenä, jolla oli monta rautaa tulessa. Muistamme häntä kaipauksella ja otamme osaa hänen perheensä suureen suruun inhimillisesti aivan liian varhaisen poismenon johdosta.

Omalta osaltani jää myös paljon kesken! Kun ensi kesänä kokoonnumme Haapajärven sukukokoukseen, on asialistalla puheenjohtajan valinta. Sitä varten on hyvä, että jäsenet pohtivat asiaa valmiiksi, niin ettei jäsenkokouksessa tarvitse käyttää aikaa kohtuuttomasti siihen.

Oikein hyvää kevättä ja kesää kaikille teille !

Niilo Niskanen

Iso haasteemme kaikille Niskasille !

Monet sukumme jäsenet ovat innolla vastanneet kutsuumme ja tulleet mukaan yhteisiin talkoisiin. Siitä suuri kiitos heille. He ovat tarttuneet kynään ja kertoneet mitä erilaisimpia, mielenkiintoisia, hienoja tarinoita ja juttuja itsestään ja läheistensä elämästä, meistä upeista Niskasista ja ”niskaslaisuudesta”. Kaiken kokoiset tarinat kaikilla mausteilla ovat osa sitä yhteistä tilkkutäkkiä, joista sukukirjamme muodostuu ja suuri haaveemme saa toteutua. Toivomme sukukirjan olevan mielenkiintoista ja monipuolista luettavaa tuleville polville ja toki toki myös meille iltsellemme.

Vielä on varaa kuitenkin kerätä lisää materiaalia. Haastammekin vielä mukaan kaikki ne, joiden tarina on kertomatta. Haluathan Sinäkin olla mukana toteuttamassa sukukirjaamme ja osallistua yhteisiin talkoisiimme? Tervetulleita ovat edelleen kaikki

tarinat ja jutut ja muu suvun historiaan ja elettyyn elämään liittyvä muu materiaali, joka rikastuttaa kirjaamme. Ne kaikki tarinat ovat arvokkaita kerrottavaksi. Ne nitovat yhteen pieniä ja isoja palasia ja ovat siivittämässä hienoa yhteistä sukutarinaamme. Tule mukaan yhteiseen lentoomme!

Kirjoitelmien tai materiaalin ei tarvitse olla loppuun asti hiottua tekstiä. Tekstin kielenhuollosta ja materiaalin viimeistelystä vastaavat kirjan toimittaja Maritta Pohls ja kirjatoimikunta.

Olemme kiinnostuneita myös Niskasista kertovista lehtileikkeistä, kirjeistä, päiväkirjoista, historiakirjoihin kirjatusta tarinoista, kuvista&. Vielä ei sukukirjatoimikunnan haaviin ole esimerkiksi sattunut yhtään kirjoitusta Lotista tai Martoista, sotien jälkeisestä jälleenrakennuksesta tai kuohuvasta 60-luvusta.

Mitä sukukirjatoimikunta on saanut aikaan?

Sukukirjatoimikunta kokoontui vuonna 2014 viisi kertaa. Aktiivisena ja innostuneena se oli mukana toteuttamassa myös sukuseuran viime vuoden jäsenlehtiä, jotka toteutettiin uudessa muodossa.

Tänä vuonna toimikunta on kokoontunut kaksi kertaa. Kirjamateriaalin kerääminen, kokoaminen ja taltioiminen jatkuu edelleen.

Kirjatoimikunta on keskittynyt käymään läpi paikallishistorioita. Varsinkin Ylä-Savon ja Keski-Suomen paikallishistorioista on löytynyt ihan mukavasti aineistoa Niskasista. Monen kirjahyllystä varmaan löytyy omista kotiseuduista tehtyjä julkaisuja. Katsokaapa kirjoja sillä silmällä. Mainitaanko niissä Niskasiasia? Tällaisen julkaisun tiedot kannattaa toimittaa kirjatoimikunnalle ja/tai

ottaa kopio Niskasista kertovista kohdista.

Olemme käyneet läpi myös Kansalliskirjaston sähköiseen muotoon siirrettyä sanomalehtiaineistoa. Sanomalehtiä on digitoitu suunnilleen 1940-luvulle saakka. Vanhimmat sanomalehtijutut ovat julkisia ja ne on kartoitettu. Osa materiaalista on tekijänoikeussyistä vaikeammin löydettävissä ja saatavissa. Sanomalehtiaineiston läpikäyminen on iso työ. Sirkku-Marja Salakari on luvannut tarttua tähän haasteeseen. Vuodesta 1940 eteenpäin sanomalehtiä ei ole ehditty muuttaa sähköiseen muotoon. Tarvitsemme siis myös teidän apuanne. Kaivakaahan piironginlaatikoitanne ja etsikää lehtileikkeet sukukirjan materiaaliksi.

Sukukirjamateriaalin keräämiseksi on perustettu

Facebookiin Niskaset-niminen ryhmä. Siellä käydäänkin varsin vilkasta keskustelua sukujuurista ja materiaalia on kertynyt mukavasti. Olet tervetullut mukaan.

Sukuseuran nettisivuja on myös alettu uudistaa. Antti ja Jukka Niskanen ovat tarttuneet tähän tehtävään. Tämä työ on vasta alkuvaiheissa, mutta hyvät vinkit nettisivujen kehittämistä ovat tervetulleita. Kimmo Niskanen kertoo myös sukutaapaamisesta nettisivuillamme, kunhan saamme uuden version julkaisukuntoon. Sivut löytyvät osoitteesta www.niskanen.net.

Sukutietojen koostaminen ja sukutietokannan kerääminen on jäsenrekisterin ylläpitäjän Antti Niskasen vastuulla. Hänelle voi edelleen lähettää henkilötietoja, valokuvia ja henkilöihin liittyviä kertomuksia. Pienikin kuvaus henkilöstä tuo hänet meille läheisemmäksi ja elävämmäksi. Muistakaa aina kysyä elossa olevilta henkilöiltä lupa siihen, että tiedot saa laittaa julkaistavaan sukukirjaan.

Sukuseuran hallitus on päättänyt palkata ammattitutkijan selvittämään, voidaanko Niskasten sukahaaroja koskevat •langanpää• solmia yhteen. Hän jatkaa siitä, mihin yksittäiset tutkijat ovat omissa tutkimuksissaan päässeet. Kaikkia haaroja ei välttämättä pystytä yhdistämään, jos tietolähteitä ei ole, mutta pääsemme varmasti pidemmälle.

Ahti ja Liisa

Antti ja Asta Niskanen kävivät Vieremän Haajaisilla tapaamassa Ahti ja Liisa Niskasta ja noutamassa heidän hallussaan olevaa aineistoa.

Haastattelut

Eräs tapa lähestyä suvun tarinoita on haastattelu. Haastattelun voi tehdä kirjallisesti, äänittää kännykällä tai videoida. Laitamme oheen kysymyspatterin, jota voi käyttää runkona henkilöhaastatteluissa. Kysymyksiä voi toki keksiä itse lisääkin ja haastattelun edetessä keskustelu kyllä rönsyyä monenlaisiin asioihin.

Haastateltavan nimi, syntymäaika ja -paikka

Lapsuudenperhe: Vanhempia ja sisaruksia koskevat tiedot (nimi, syntymäaika ja -paikka).

Missä ammateissa vanhemmat toimivat?

Millaisessa kodissa asuttiin?

Maalla vai kaupungissa?

Eräs tapa lähestyä suvun tarinoita on haastattelu. Haastattelun voi tehdä kirjallisesti, äänittää kännykällä tai videoida. Laitamme oheen kysymyspatterin, jota voi käyttää runkona henkilöhaastatteluissa. Kysymyksiä voi toki keksiä itse lisääkin ja haastattelun edetessä keskustelu kyllä rönsyyä monenlaisiin asioihin.

Haastateltavan nimi, syntymäaika ja -paikka

Lapsuudenperhe: Vanhempia ja sisaruksia koskevat tiedot (nimi, syntymäaika ja -paikka).

Missä ammateissa vanhemmat toimivat?

Millaisessa kodissa asuttiin?

Maalla vai kaupungissa?

Millainen talo?

Miten toimeentulo saatiin perheeseen?

Mitä syötiin?

Mitä leikittiin?

Koulunkäynti ja opiskelu:

Millaista oli koulunkäynti?

Mitä kouluja kävit tai missä opiskelit?

Millaisia olivat koulu, koulukaverit ja opettajat?

Millaisia muistoja koulusta jäi?

Nuoruus: Kävitkö rippikoulun? Millainen se oli.

Miten nuorena vietettiin vapaa-aikaa?

Harrastukset?

Seurustelu?

Armeija: Missä?

Minkälaisia muistoja siitä jäi?

Sota-ajan muistot: Miten koit sota-ajan?

Tai miten sota on heijastunut vanhempien elämään?

Entä 1918 kevät, mitä siitä olisi kerrottavaa?

Ameriikkaan, Ruotsiin ja muihin maihin

muuttaneet: Mitä heistä on kerrottavaa? Kuvia, kirjeitä jne.

Naimisiin meno ja oma perhe: Missä asuttiin?

Lasten syntymä, pikkulapsivaihe, lasten kouluun meno ja aikuistuminen.

Vanhemmuuden haasteet? Isovanhempien ja muiden läheisten merkitys lasten hoidossa.

Työelämä: Missä haastateltava on ollut töissä?

Millaista työelämä on ollut?

Vapaa-ajan vietto, harrastukset ja yhteiskunnallinen osallistuminen.

Eläköityminen: Millaista on ollut eläkeläisen elämä?

Haaste nuorille Niskasille

Haastamme erityisesti nuoret Niskasit kirjoittamaan suvustaan. Juttusi aihe voi koskea hyvin monenlaisia elämänalueita. Juttujen ei tarvitse olla pitkiä juttuja. Voit kertoa hauskoista tai ikimuisuudesta, mutta myös arkisistakin asioista. Voit kertoa esimerkiksi ikimuistoisesta syntymäpäivästä, koulun päättäjäisjuhlasta, perheen tai suvun muusta juhlasta tai tapahtumasta esim. rippijuhlusta, hääjuhlasta, talkoista tai kodin tupaantuliaisista. Jutun aihe voi koskea perheen muuttoa toiselle paikkakunnalle, pikkusiskon tai -veljen syntymää, mummolassa vietettyä kesälomaa tai puuhastelua mummolassa. Voit kertoa mummostasi, vaaristasi, enostasi, sedästä tai muusta itsellesi tärkeästä sukulaisesta. Juttusi aihe voisi olla vaikkapa vierailu kaukana serkkujen luona. Juttusi voisi kertoa jostain kodin, mummolan tai muun

suvun ihmeellisestä tavarasta tai vanhasta esineestä, vaikkapa mummon hienosta kansallispuvusta, tädin hassuista kengistä, vaarin hassusta karvahatusta. Voit tietenkin haastatella sinulle läheistä henkilöä, vaikkapa mummoa tai ukkia.

Kirjatoimikunta palkitsee parhaat työt!

Tässä pieni esimerkki kaiken ikäisille kirjoittajille.

Kuvassa on vieremäläisen Pekka Niskasen traktori. Traktori helpotti tietenkin kovasti töitä, mutta aiheutti myös joskus ongelmia. Traktori oli "Vaari", kahdesta traktorista koottu, rekisteröimätön ja ajaja ilman ajokorttia. Kuvassa isä-Pekka ja poika-Pekka kasaavat vaarin vaihdelaatikkoa kasaan. Kuva on 60-70-lukujen taitteesta.

Kerrotaan, että ukki haki vaarilla heiniä niitty-ladosta jokseenkin laittomalla peräreki-virityksellä. Se ei oikein pysynyt maantiellä ja paikalle osui poliisipartio. Kun poliisit ihmettelivät mokomaa viritystä, alkoi huonokuuloisen Pekan kuulo huonontua entisestään ja hän puhui poliisit pyörryksiin, niin etteivät älynneet kysyä edes papereita, vaan autoivat saamaan "vaarireen" ojasta pois.

Kirjatoimikunta toivottaa aurinkoista ja virkistävää kesää!

Varhais – Niskaset

Sukumme varhaisin, dokumentoitu esi-isä, on noin vuonna 1510 syntynyt talollinen Juho Niskanen Tavinsalmen hallintopitäjän (nyk. Kuopio) Maaningan Käärmelahdella. Hänen alkuperänsä ei ole tiedossa. Oletan vahvasti, että Juho on tullut aikoinaan Karjalan kannakselta, jossa sukunimi esiintyy Niskan-muodossa Muolaassa 1553. Varmuutta ei ole löytynyt. Muualla Suomessa ei Niskanen nimeä esiinny kuitenkaan tuohon aikaan.

Juholla oli 4 poikaa. Näistä Paavo Juhonpoika muutti Maaningalta 1545 Pielaveden Lammassalon taloon. Lammassaloo on alettu kutsumaan Niskasten alkukodiksi. Paavo Juhonpojalla oli myös poika Antti, josta tuli myöhemmin Lammassalon talon isäntä. Antin aikana talosta tuli hyvin omavarainen, sillä vuoden 1571 hopeaveroluettelossa talo oli Pohjois-Savon varakkain talonpojan talo.

Lammassalon Niskasista Lauri Niskanen muutti Viitasaaren Pihtiputaalle 1560 ja on Keski-Suomen Niskasten kantaisä. Laurin poika Juho muutti vävyksi Pihtiputaan Muurasjärvelle. Hänen pojanpojan, Laurin poika Juho (Jöns) Niskanen muutti Kokkolaan ja hänen perheensä on Kokkolan kirkonkirjoissa 1661. Juho Niskanen on näin Kalajokilaakson Niskasten kantaisä.

Sotkamo Kusianjärvi

Lammassalosta muutti myös Kainuun kantaisä Paavo Niskanen vuonna 1608 Sotkamon Kusianjärvelle. Täältä suku on levinnyt Lentiiraan ja sieltä Vieksin Kuurtajanjärvelle ja sieltä Sumsalle 1700-luvun alkupuolella. Lentiiran ja Sumsan sukuharaat ovat levinneet tämän jälkeen ympäri Kainuuta, sekä Oulun seudulle 1733. Lapin läänin aluella Niskasia ei kirkonkirjoissa esiinny ennen vuotta 1850. Ulkomaille muuttoa tapahtui Kainuusta Nälkävuosien aikaan 1696 -1699 ja 1700-luvun alkupuolella etenkin Vienan Karjalaan. Sinne pakeni tuolloin satoja nälkää näkeviä Kainuun korpien asukkaita. Monien tiedetään menehtyneen matkan varrelle. Näistä ajoista nimi Nälkämaa.

Kainuun kantaisäksi on aikaisemmin mainittu Lauri Antinpoika Niskanen. Näin ei kuitenkaan ole. Tämä johtunee siitä, että Ruotsi-Suomen kuningas määräsi Savosta 20-vuotiaita miehiä muuttamaan Kainuuseen, valtakunnan etäisimpään kolkkaan, suojaksi vienalaisten leviämistä vastaan. Tuohon aikaan Sotkamon itäisin talo sijaitsi Vuokatissa Tenetinvirran niemessä. Sotkamon itäraja oli sama kuin valtakunnan itäraja. Pielaveden Lammassalon isäntä oli tuolloin siis Antti ja hänellä 20-vuotias poika Lauri, joka oli määrätty talosta lähtijäksi Kainuuseen, vaikka oli vanhimpana poikana varakkain talon perijä. Talossa työskenteli myös Antin veli Lauri. Hänellä oli 20-vuotias poika Paavo, joka ehkä joutui tai pakotettiin Laurin sijasta lähtemään Kainuuseen. Se kävi päinsä, koska taloista oli määrätty vain yksi 20-vuotias mies lähtijäksi Kainuuseen. Paavolla saattoi olla mukanaan nuorikkonsa. Näin Paavo Niskasesta tuli Kainuun Niskasten kantaisä.

Eino Niskanen Laukaa

Kaupunkilaisen kyläilyreissu maaseudulle

Aikana, jolloin ei ollut vielä puhelimia, vieraat tupsahtivat maalaistaloon yllättäen, sillä kyläilyistä olisi ollut hankalaa sopia etukäteen. Kun kaupunkilainen lähti vierailulle maaseudulle, hänen oli edettävä hillityn hallitusti tiettyä lähestymistapaa noudattaen. Tämä ei siis koskenut maalaisia eikä varsinkaan saman kylän väkeä vaan ainoastaan alempaan kastiin kuuluvaa kaupunkilaista.

Maalaistalon pihaan oli ajettava autolla rauhallisella nopeudella. Auto pysäköitiin siten, että se voitiin nähdä pirtin akkunasta. Autosta ei saanut nousta heti pois, vaan piti jäädä istumaan sen sisälle joksikin aikaa. Kun riittävä tovi on kulunut, voitiin purkautua kulkuneuvosta pihalle, mutta missään tapauksessa ei saanut mennä lähellekään porstuaa eikä tietenkään taloon sisälle. Talon väelle oli suotava harkinta-aikaa siihen, että onko kaupunkilainen tervetullut kyläilemään juuri sillä hetkellä. Sitä paitsi saattoihan talon isäntä olla parhaillaan alasti ja märkänä keinutuolissa juuri saunasta tullessa, koska oli joskus uppiniskaisesti päättänyt, ettei käytä ikinä pyyhettä vartalonsa kuivaamiseen. Tällaisia erikoisia oikkuja maalaisisännillä saattoi olla useitakin, sillä ne ilmensivät isännyyttä ja luonteen lujuttua eli sitä, että isäntä tekee, minkä itse päättää ja pysyy koko loppuelämän päätöksessään.

Kun kaupunkilainen oli nyt pihalla, kaikkein sopivinta hänelle oli siinä hetkessä mennä silittämään talon koiraa. Pelkkä haahuileminen ympäriinsä pihamaalla olisi näyttänyt vallan typerältä. Koiran silittämisellä kaupunkilainen osoitti maalaisväelle sen, että hänellä oli mukavat ajatukset talon väkeä kohtaan. Jos ei silittänyt koiraa, kaupunkilainen tulkittiin entistäkin koppavammaksi ja ylpeäksi.

Pihalla piti olla niin kauan, kunnes isäntä avasi ulko-oven. Jos kukaan ei avannut ovea, kaupunkilaisen piti ymmärtää nousta autoonsa ja poistua rauhallisen vaivihkaa takaisin sinne, mistä oli tulnutkin. Mikäli isäntä avasi oven ja huikkasi oven raosta: "Tulukaahan sissään", niin siihen ainoa oikea vastaus kuului: "Ei kun justinsa ollaan lähössä". Siinä vaiheessa isäntä todennäköisimmin meni takaisin pirttiin, mutta kaupunkilaisen ei vieläkään kuulunut astua taloon. Koiran silittämistä oli jatkettava ja sopivaa oli myös luoda katse pellolle, missä heinät olivat seipäillä, jotta talon väki näkisi, kuinka kaupunkilainen kunnioittaa maalaistalon ahkeruutta heinäpellolla. Parasta tietenkin olisi ollut se, että kaupunkilainen olisi jo aikaisemmin osallistunut heinätöihin lähinnä haravointitehtävässä, jos hänestä olisi ollut edes siihenkään.

Nyt kaupunkilaisen oli odotettava sitä, tuleeko isäntä toisen kerran ovesta kutsumaan vieraita sisälle. Jos ei tullut, niin piti palata takaisin kaupunkiin. Jos isäntä suopeasti ilmaantui toisen kerran oven rakoon, hän todennäköisesti halusikin kaupunkilaisen kylään, ja asteli pihalle vieraiden luo. Siinäkin vaiheessa oli edelleenkin kohteliasta estellä toistamalla sanontaa "Ei, kun ollaan justinsa lähössä" ja "Eikä tässä nyt kylläilemmään olla tultu, kuhampahan vain ajeltiin tiällä päin".

Taloon mentiin loppujen lopuksi sisälle ainoastaan siinä tapauksessa, jos isäntä otti kädestä kiinni ja veti kaupunkilaisen pirttiin. Silloin oltiin saatu riittävä varmennus siitä, että kaupunkilainen otettiin suopeasti vastaan, tai että häntä voitiin sietää hetkisen verran.

Kun emäntä tarjosi kahvipöydän antimia, oli kohteliasta kieltäytyä sanonnoilla: "Nyt ei tartte mitään, justiinsa join kotona kahvet" tai "Minä en oo tänne syömään tullu" tai "Vasta oltiin teillä syö-mässä, nyt ei piä meille mitään laittaa". Ehkä isännän mielestä kaikkein kohteliain ilmaus oli "Nyt ei kerkiä mitään juuva, kun ollaan tässä ihan justiinsa lähössä". Kahvipöytään ei siis saanut mennä, vaan oli sopivaa käskettä kymmeniä kertoja. Vasta sitten voitiin istua kahvipöytään, kun isäntä veti kädestä siihen. Kahvipöydässä ei kuitenkaan saanut ottaa mitään pullaa tai kakkua. Piti todeta ystävällisesti: "Nyt ei jaksa mitään syyvä, minä juon tämä kahven vaan enkä tarvihe mitään muuta". Pullan sai syödä vain siinä tapauksessa, jos isäntä otti pullan ja työnsi vehnäsen vieraan suuhun. Kun yksi kupillinen kahvia oli juotu, kuppi piti kääntää nurinpäin lautaselle ja poistua reip-paasti kiittäen pöydästä. Missään tapauksessa toista kuppia ei saanut mennä juomaan. Se olisi ollut jo liian röyhkeää. Kun maalaisisäntä itse tuli harvoin kaupunkiin kyläilemään, hän saattoi juoda kupin kahvia, mutta ei koskaan ottanut pullaa, ja kupillisen jälkeen hän jätti viitosen pöydälle. Rahan jättäminen oli sallittua ainoastaan isännälle kaupungissa mutta ei koskaan niin päin, että kaupunkilainen olisi jättänyt rahaa maalaisväen pöytään. Sellainen olisi ollut aivan liian kornia.

Tahdikas kaupunkilainen jutteli vielä jonkin aikaa isäntäväen kanssa, mutta muisti poistua hyvin pian talosta, jotta maalaisväki pääsi jälleen töit-tensä pariin.

KAUPUNKILAISTESTI

Maalaistaloissa leivottiin ennen ruislimput itse. Vasta leivinuunista otettuina niiden kuori oli todella kovaa. Aito maalaisisäntä leikkasi kovakuo-rista ruisleipää siten, että otti limpun vasempaan käteensä ja Mora-puukon oikeaan käteensä. Mitään leikkuulautoja hän ei käyttänyt. Isäntä piti vasemmalla kädellään limppua ilmassa pöydän päällä ja veisti oikealla kädellään puukolla koko limpun mittaisia siivuja. Oikean käden peukalolla otettiin tukea limpun reunasta ja sormiliikkeillä itseä kohti veistettiin puukolla palaa irti pyörittäen samalla limppua, kunnes leipäsiivu oli irti. Kaikki tämä tapahtui siis ilmassa käsivaralla eikä mistään otettu tukea. Jos jonkun rannevoimat eivät riit-täneet tällaiseen, hän sai nimityksen "kaupunkilai-nen", joka tarkoitti halveksittavinta olentoa maan päällä.

Eero Jurvansuu
Hamina

www.niskanen.net

Jäsenistö

Jäsenrekisterissämme on 1.5.2015 yhteensä 452 jäsentä, naisia 233 ja miehiä 219.

Tämän lehden mukana on jäsenmaksulomake. Käyttäkää jäsenmaksua maksaessanne viitenumeroa. Jäsenissä on paljon saman nimisiä henkilöitä, joten ilman viitenumeroa olevia maksuja emme voi kohdistaa oikeaan henkilöön. Viitenumero löytyy myös osoitelapusta.

Lähetäkää kaikki jäsentietojen muutokset jäsenrekisterin ylläpitäjälle:
Antti Niskanen, Näätätie 16 A 00800 HELSINKI. rekisteri.niskanen@kolumbus.fi

Toimintakertomus vuodesta 2014

Hallitus kokouksessaan 28.3. käsitteli vuoden 2014 tilit, laati toimintakertomuksen sekä talousarvion vuosille 2016-2018.

Niskasten sukuseuran toimintakertomus vuodelta 2014 on kertomus sukuseuran 14 –toimintavuodesta. Vuoden 2012 vuosikokous pidettiin Sotkamossa, jolloin hyväksyttiin myös toimintasuunnitelma vuosille 2012-2014. Sukuseuran hallitus on sen antamia suuntaviivoja noudatellen toiminut kertomusvuoden ajan.

JÄSENMAÄRÄ 450

Niskasten sukuseuran jäseneksi on vuosien mittaan ilmoittautunut lähes 500 henkeä. Vuoden 2014 lopussa jäsenmäärä oli 440 jäsentä. Heistä jäsenmaksunsa maksaneita oli vuoden 2014 loppuun mennessä 424. Ainaisjäsenmaksun maksaneita oli 16. Niskanen –sukunimen omaavia on jäsenissä 350 (ml. omaa sukua Niskanen). Jäsenmaksutuloa kertyi toimintavuonna 4480 euroa. Jäsenlisäys 22 henkilöä.

Kolme vuotta peräkkäin jäsenmaksunsa maksamatta jättäneet jäsenet on poistettu jäsenrekisteristä. Seuraan otetaan ainoastaan henkilöjäseniä, joten sukuseuran toimintaa seuraavat jäsentiedotteiden välityksellä useampi kuin vain jäsenmaksunsa maksaneet perheenjäsenet.

JÄSENMAKSU

Niskaset ry:n jäsenmaksu on 10 euroa ja se on laskutettu kevään jäsentiedotteen yhteydessä. Ainaisjäsenmaksu on 100 euroa.

JÄSENLEHTI

Sukuseuran hallitus on pitänyt yhteyttä jäsenistöön kahdesti vuodessa lähetetyn jäsenlehden avulla. Ne on postitettu jäsenille touko- ja joulukuussa.

Jäsenlehteen ovat sisältöä tuottaneet sukuseuran jäsenet ja kirjatoimikunta. Päätoimittajana ensimmäisessä lehdessä toimi Maritta Pohls ja toisessa lehdessä Asta Niskanen. Jäsenmaksulaskuista on vastannut **Antti Niskanen**. Lehti on painettu Sotkamon Kirjapainossa ja postituksen on hoitanut Jouko Niskanen. Sähköisen jäsenlehden on halunnut muutama jäsen. Merkkipäiviään viettäneitä jäseniä on muistettu onnittelukortilla. **Sirkku-Marja Salakarion** vastannut onnittelujen lähettämisestä.

INTERNET –KOTISIVUT

Vuodesta 2002 perustetuista sukuseuran internetkotisivuista on vastannut **Jouko Niskanen ja Jaakko Jurvansuu**. Kotisivut uudistui toimintavuonna 2012. Kotisivuston osoite www.niskaset.info vaihtui muotoon www.niskanen.net, joka toimi tätä ennen juhlatuimikunnan nettiosoitteena parin vuoden ajan.

SUKUTIETOKANTA

Sukuseuran tulevaisuuden suuri haaste saada aikaan Niskasista kattava sukukirja on edennyt kertomuskauden aikana eri sukuhaarojen tietojen kokoamisella yhteiseen tietokantaan. Kauden lopussa nimiä on tietokannassa hieman yli 16.000. Tietokantaa ovat ylläpitäneet ja täydentäneet **Antti Niskanen** ja **Eino Niskanen**. Jäsenkunnalla on jo tässä vaiheessa mahdollista saada omaa sukuhaaraansa koskevaa aineistoa korvausta vastaan.

SUKUKIRJATOIMIKUNTA

Hallitus perusti 3/2012 kokouksessa kirjatoimikunnan, jonka tehtäväksi tuli sukukirjahankkeen valmistelu. Sukukirjatoimikunta on kokoontunut

säännöllisesti (5 kertaa vuoden 2014 aikana). Sukukirjan tekijäksi löytyi espoolainen historian-tutkija Maritta Pohls, os. Niskanen.

SUKUSTANDAARI

Juankosken sukutapaamisessa 2006 päätti vuosikokous hyväksyä Niskasten sukuseuralle valmistetun sukustandaarin. Sen on suunnitellut **Jouko Niskanen** ja sitä ovat jäsenet hankkineet vuosien kuluessa 133 kpl. Standaarin hinta on 30 euroa.

Hallituksen myöntämät standardit ansioituneille suvun jäsenille:

- Vuonna 2009 standaaari myönnettiin Tuomo Niskaselle Siilinjärveltä, Leena Leppäselle Pielavedeltä, Jouko Pennaselle Iisalmesta ja Erkki J. Niskaselle Juankoskelta.
- Vuonna 2010 standaaari myönnettiin Tuulikki Koljoselle Viitasaarelta.
- Vuonna 2012 standaaari myönnettiin Eino Niskaselle Laukaalta ja Hannu Niskaselle Helsingistä.
- Vuonna 2013 standaaari myönnettiin Seppo Niskaselle Ylivieskasta.
- Vuonna 2014 standaaari myönnettiin Eero ja Tarja Niskaselle Vieremältä.

SUKUTAPAAMINEN/SUKUPÄIVÄT 2015

Seuraava sukutapaaminen / sukupäivät järjestetään elokuussa 2015 Haapajärvellä. Sukujuhlien valmistelusta vastaa paikallinen toimikunta.

HALLINTO

Sotkamon vuosikokouksessa valittu hallitus on pysynyt samana koko toimintakauden ajan.

SUKUSEURAN HALLITUS

Niilo Niskanen, Savonlinna, puheenjohtaja
Sirkku-Marja Salakari, Kirkkonummi, varapuheenjohtaja
Kimmo Niskanen, Haapajärvi, sihteeri
Jouko Niskanen, Sotkamo, rahastonhoitaja
Antti Niskanen, Helsinki, jäsenrekisterin hoitaja
Markku Niskanen, Seinäjoki, jäsen
Maija Pöyhönen, Helsinki, jäsen

Hallitus piti kertomusvuoden aikana yhden kokouksen.

TOIMINNANTARKASTAJAT

Toiminnantarkastajina ovat toimineet toimintavuonna 2013 Maire Pulkkinen Kuhmosta ja Paavo Niskanen Nivalasta sekä varalla Eila ja Markus Kilpiö Helsingistä. Tilit hyväksytään vuosikokouksessa 2015.

Sananparsia

Ei se tapojaa paranna, joka ei mieltää pahota.

Joroinen

Pianhan se sen pitkän lyhentää, vaan lyhyttä kaovan jatkaa.

Kiuruvesi

Kyllä se on kiaron luuntoonen ihminen, jottei se osaa maatakkaa suaras.

Laihia

Oikeen vaari veisaa, vaan väärää virttä.

Nivala

Parkuu ku Kajjaanin saranat.

Vihanti

Vennyy kun liminkalaisten piimä.

Siikajoki

Ei kannata juosta naisen eikä raitiovaunun perässä, sillä viiden minuutin päästä tulee aina uusi.

Helsinki

Ei sitä tiärä, mitä ne päivän mittahan teköö, sano emäntä, kun aamulla sängys tenavia piiskas.

Ylistaro

www.niskanen.net

Talousarvio vuosille 2016-2018

Hallitus kokouksessaan 28.3. käsitteli vuoden 2014 tilit, laati toimintakertomuksen sekä talousarvion vuosille 2016-2018.

Talousarvio vuosille 2016-2018

Tuotot	2016	2017	2018
Jäsenmaksut	4200	4300	4400
Sukukirjamyynti	7500	2500	2500
Sukujuhlatuotto			500
Sukuviirin myynti	90	90	90
Tuotot yhteensä	11790	6890	7490
Kulut			
Sukukirjan toimitus/ Marita Pohls	12000		
Sukukirjan painatus	5600		
Sukukirjan taitto ja kuvien käsittely	3200		
Sukututkimus	1000		
Jäsenlehden painatus	1300	1350	1400
Jäsenlehden postitus	900	920	940
Matkakorvaukset	1000	1000	1000
Hallituksen kokouskulut	150	150	150
Kotisivujen ylläpito/ATK	150	150	150
Kirjanpito	200	200	200
Muut kulut	200	200	200
Kulut yhteensä	25700	3970	4040
Ylijäämä/alijäämä	-13910	2920	3450
Saldo 31.12	5090	8010	11460
Sukukirjavaraston arvo	12500	10000	7500

Sukukirjan hinnaksi tulee hieman yli 50 euroa, kun painos on 400 kpl. Talousarviossa myyntihinnaksi on otettu 50 euroa. Vuonna 2016 kirjaa myytäisiin 150 kpl (7500 e), muina vuosina 50 kpl (2500 e).

Sarja jatkuu...

Menestyneitä Niskas-urheilijoita

Niskasten sukuseuran jäsenlehdessä 2 / 2014 oli kehoitus kirjoittamaan jäseniä, juttuja elämän eri alueella ansioituneista Niskasista. Sotkamon maaottelujuoksijasta Jouko Niskasesta oli juttua hänen juok-sijaurastaan. Saman yleisurheilulajin parissa muisteluni jatkuu.

Varmaan Suomen Urheiluliiton tilastoissa esiintyy nimi Hugo Niskanen. Seura Outokummun Partio. Helsingin olympialaisten aikaan 1952 olin 11 ikäinen poikanen, mutta erittäin voimakkaan urheilu-kärpäsen purema. Maaseudulla kun oltiin, niin pääurheilulajit olivat talvella hiihto ja kesällä yleisurheilu sekä jonkin verran jalkapallo, lähinnä KuPS:n osalta.

Helsingin omiin kisoihin kaikkiin leisurheilulajeihin Suomi laitto kolme edustajaa ja 10 000 m juoksuun Hannu Postin ja Väinö Koskelan lisäksi Hugo Niskasen Outokummun Partio. Loppusijoitus kuulus Zatopekin kultajuoksussa oli Hugolla 19. Hugo Niskanen edusti Suomen värejä maaotteluissa ainakin kolme kertaa. 10 km ennätys hänellä on Pariisissa juoksema 30.28.0. Tarkemmat tulokset ja esittely löytyy mm. Urheilumme kasvot kirjasta pitkät matkat. Samassa kirjassa keskimatkat on Jouko Niskasen esittely.

Hugo oli syntynyt 8.9.1920 Kaavin Rikkarannan kylässä. Aluemuutosten takia Rikkaranta muutettu Kuusjärven kuntaan ja näin P-Savolaiset menettivät urheilijan P-Karjalaan. Huugo oli ammatiltaan

maalari. Hän kuoli 4.12.2014. Kunnioitettava ikä 94 vuotta. Pirteä 90 vuotias Hugon vaimo Mirja Katri kertoi puhelimesta kirjoittajalle juuri että Hugo oli 16 vuoden iässä mennyt maalarin oppiin Outokummun OY:n. Sota vienyt häneltäkin viisi vuotta nuoruus ja urheilu-aikaa. Avioliitto 1946 ja kesän ajat aina viikonloput kilpailureissuilla. Mirjalla muisti pelasi ennätysajat ja sijoitukset olivat täsmälliset. Allekirj. se kertoo että kannustusta on tullut myös kotoa.

Hugo Niskanen on siis Säyneisen sukuhaaraa. Hänen iso-isä syntynyt 1864 silloisen Kaavin Koskenalan kylästä talo 5 Suontaus. Isättömän pojan oli lähdeittävä elannon hakuun ja sitä löytyi työtä kaihtamatta Juuan ja Kaavin salomailta. Metsäfirmat olivat alkaneet hankkia maa-alueita, missä oli monasti jonkinlainen asunto metsänvartijoille. Näitä oli mm Enso-Gutzeitin maiden metsänvartijat ja lampuodit. Suku laajeni hedelmällisesti, sillä ukin 12 lapsesta 10 jatkoi sukua ja suurin osa heistä löysi tiensä Outokummun kaivosalueelta.

Kuopiossa 6.4.2015 Martti Hakkarainen

www.niskanen.net

Onko tiedossasi muita urheilussa, taiteessa, tieteessä, yritys-elämässä, yhteiskunnallisissa tehtävissä tai muulla elämän alueella ansioituneita Niskasista? Löytyykö sinulta lehtileikkeitä, kirjeitä tai muuta aineistoa tai olisitko valmis kirjoittamaan pienen jutun aiheesta?

Abebe Bikila voitti avojaloin maratonin olympia-kultaa 1960

Mestaria valmensi suomalaissyntyinen Onni Niskanen

Etiopilainen Abebe Bikila voitti maratonin olympiakultaa kahdesti peräkkäin vuosina 1960-1964. Hän tuli kuuluisaksi siitä, että hän voitti Roomassa 1960 olympiakultansa juosten avojaloin. Loppuaika 2.15.16,2 oli uusi maailmanennätys ja kahdeksan minuuttia parempi kuin Emil Zátopekin maailmanennätys vuoden 1952 Helsingin kisoista. Myös seuraavan olympiavoittonsa hän juoksi uudella maailmanennätysajalla 2.12.11,2 eli aika parani vielä kolmella minuutilla aikaisemmasta olympiavoitosta.

Urheilijana Abebe Bikila oli aikansa sensaatio (1932-1973). Bikila toi ennätysjuoksullaan afrikkalaiset kestävyysjuoksun maailmankartalle. Vasta myöhemmin tuli yleiseen tietoon, että mestarijuoksija oli ollut pitkän aikaa ruotsinsuomalaisen Onni Niskasen ammattimaisessa valmennuksessa ja noudattanut tuon ajan kehittyneimpiä harjoittelumenetelmiä.

Menestyksen takana Onni Niskanen

Mestarivalmentaja Onni Niskanen syntyi Helsingissä 31.8.1910. Hänen vanhempansa Herman ja Hulda Niskanen muuttivat perheineen Tukholmaan, kun Onni oli kolmen vanha. Perhe asettui asumaan Solnaan aivan Råsundan jalkapallostadionin viereen. Nuoruudessa Onni kilpaili menestyksellä keskimatkoilla ja maastojuoksussa DuvBo IK:n väreissä. Myöhemmin avioiduttuaan hän sai vaimoltaan ukaasin, että oli tehtävä valinta urheilun tai hänen välille. Näin oma urheilu-ura jäi taakse. Seuran puheenjohtajana hän toimi urheilu-uran jälkeenkin.

Sodan syttyessä 1939 Onni lähti vapaaehtoisena asepalvelukseen Suomen armeijan tueksi. Hän haavoittui jatkosodan taisteluissa 5.11.1941 venäläisen panssarintorjuntakranaatin sirpaleisiin.

Haavoittumisen jälkeen Onni Niskasen oli palattava Tukholmaan toipilaana. Tämä haavoittuminen päätti viimeistään hänen aktiiviuransa urheilijana.

Etiopia kutsui

Onni Niskanen oli juuri ylennetty majuriksi 1.11.1946, kun hän sai puhelinsoiton, jossa häntä pyydettiin lähtemään Etiopiaan. Tehtävänä oli työskennellä liikunnanopettajana pääosin ruotsalaisten sotilashenkilöiden johtamassa Etiopian kuninkaallisessa kadettikoulussa. Kadettikoulussa hän poimi lahjakkaimpia urheilijoita juoksuvalmennukseen. Heistä yksi oli juuri Abebe Bikila. Onni kiinnitti huomioita hänen luontaiseen lahjakkuuteen. Bikila juoksi usein aamuisin 20 km matkan koululle ja saman matkan illalla takaisin kotiin.

Abebe Bikilan voittamisen asennetta kuvaa hyvin hänen seuraava kommentti: "En pelkää ketään, en tiedä edes vastustajieni nimiä. Ihmiset, jotka haluavat tietää nimiä ja kasvoja, pelkäävät häviävänsä. Minun ei tarvitse tietää niiden kasvoja, jotka voitan." Tässä asenteessa on jotain suomalaista sisua. Voimme vain arvella, että mitä juuri nyt huippu-urheilussa niin kovasti peräänkukulutettuja mentaalivalmennuksen menetelmiä Onni Niskanen on työssään käyttänyt Etiopian vuosinaan.

Onni Niskasen joukot - ei kahta olympiavoittoa ilman kolmatta

Abebe Bikilan menestyksen myötä tehtävät urheiluvalmennuksen saralla kasvoivat. Armeijan uran jälkeen hän sai laajempaa valmennusvastuuta Etiopian urheiluministeriön alaisissa tehtävissä ja tulosta tuli lisää. Näin olleen Onni Niskasen tallista löytyy vielä toinenkin olympiavoittaja. Etiopilainen juoksija Mamo Wolde (1932-2002) voitti kultaa maratonilla ja hopeaa 10 000 metrillä Meksikon 1968 kisoissa. Sama mies otti vieläpä

40-vuotiaana vielä maratonin pronssimitalin Münchenin 1972 olympiakisoissa. Kokonaisuudessaan Onni Niskanen loi pohjan Etiopian urheiluvalmennukselle vuosiksi eteenpäin. Menestystä on riittänyt näihin päiviin saakka.

Onni Niskasen toinen ura humanitäärisessä työssä

Armeija ja urheiluvalmennusuran jälkeen Onni Niskanen toimi 1950- ja 1960-luvuilla vahvasti humanitäärisessä työssä. Hän toimi Etiopian Punaisen Ristin pääsihteerinä, ALERT-järjestön hallintojohtajana sekä Pelastakaa Lapset järjestön Etiopian järjestötyössä. Lisäksi hän oli perustamassa Etiopian partioliikettä. Myöhemmin Niskanen toimi peräti Etiopian ensimmäisen jalkapallojoukkueen valmentajana.

Kaiken kaikkiaan en jaksakaan olla hämmästelemättä Onni Niskasen uraa. Mieheessä on moneksi sotien vapaaehtoistaistelijasta, urheiluvalmentajaksi, humanitäärisen työn esitaistelijaksi sekä seikkailijaksi, jonka piti olla Etiopiassa vain 2 vuotta, mutta komennus venähti lähes loppuelämän seikkailuksi. Onni Niskanen sairastui vakavasti Etiopiassa vuonna 1984. Hän ehti vielä elää elämänsä viimeiset päivät lapsuuden kodin lähellä

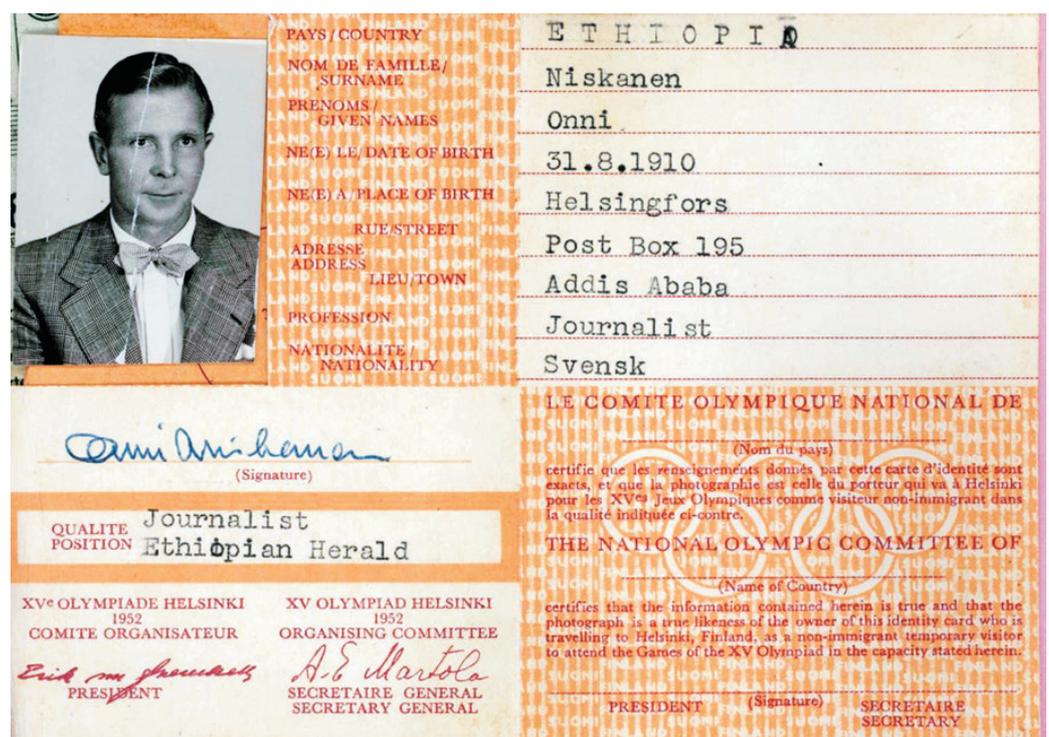
Tukholman Solnassa, kunnes seikkailijan ympyrä sulkeutui ja elämän liekki sammui. Kunnianosoituksena muistolleen ja hänen 36-vuotisesta urastaan humanitäärisessä työssään hänelle myönnettiin kuolemansa jälkeen YK:n pääsihteerin luovuttama Henry Dunant -mitali (1987).

Onni Niskasen vaiherikkaasta elämästä on suunnitteilla dokumenttielokuva.

Sukujuuret Kainuun Niskasia

Onni Niskasen sukujuuret on vahvasti Kainuussa. Hänen isänsä Herman Väinö Niskanen oli syntynyt 24.7.1877 Oulussa, jonne isoisä Herman Niskanen (s. 19.10.1845, Kuhmo) oli muuttanut Kainuusta. Sukujuuret näyttävät Onni Niskasen suvun osalta olevan Kainuussa myös useita sukupolvia taaksepäin. Henkilöitä jotka mahdollisesti tietävät lisää juuri tästä sukuhaarasta pyydän olemaan yhteydessä Sukulehden toimitukseen tai jutun kirjoittajaan.

Kimmo Niskanen

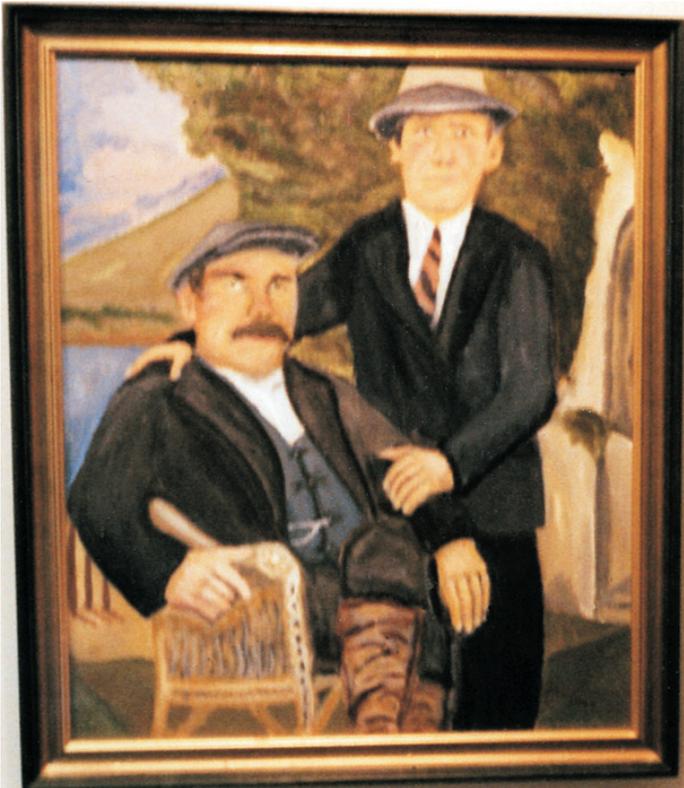

Lähde: Onni Niskasen perhearkisto

1/2015

Kaivataan tietoa

www.niskanen.net

Nämä maalaukset on tehnyt Hannu Niskanen ja ne olivat esillä Juankosken sukkokouksessa vuonna 2006. Sukukirjatoimikunta kaipaa tietoja maalarista. Taiteilijaa tai hänestä jotain tietäviä pyydetään ystävällisesti ottamaan yhteyttä Maija Pöyhöseen, p. 045-8567 627 tai osoitteella Tempelikatu 11 A 13, 00100 Helsinki

Niskasten sukuseura ry

KUTSU VUOSIKOKOUKSEEN

Niskasten sukuseura ry:n jäsenet kutsutaan yhdistyksen vuosikokoukseen lauantaina 8.8.2015 klo 13 Haapajärven seurakuntatalolle Ronkaalankuja 3.

Kokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen mukaan seuran toimintakertomukset, tilit ja toiminnantarkastajien lausunnot vuosilta 2012-2014 sekä päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle.

Valitaan seuralle puheenjohtaja sekä hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. Erovuorossa ovat Sirkku-Marja Salakari Kirkkonummelta, Kimmo Niskanen Haapajärveltä ja Markku Niskanen Seinäjoelta.

Hyväksytään sukuseuran toimintasuunnitelma ja talousarvio toimintakaudelle 2016-2018. Keskustellaan seuraavan sukutapaamisen paikasta ja ajankohdasta.

Äänivaltaisia vuosikokouksessa ovat kuluvana vuonna jäsenmaksunsa maksaneet sekä ainaisjäsenet.

Tervetuloa vuosikokoukseen!
Niskasten sukuseura ry
Hallitus

Tervetuloa Haapajärvelle!

Niskasten suvun tapaaminen ja sukukokous pidetään 8-9.8.2015 Haapajärvellä. Tapahtuman pääpaikana on **Haapajärven seurakuntatalo** (osoitteessa: Ronkaalankuja 3, 85800 Haapajärvi) sekä sen välittömässä läheisyydessä olevat **Haapajärven kirkko** ja **Haapajärven kaupungintalo**.

Sukutapahtuman ohjelma on monipuolinen ja se täydentyy koko ajan matkan varrella (lue toisaalla lehdessä). Uutuutena hinnoittelussa on se, että päivälippuun sisältyvät kaikki: retket, bussikuljetukset, pääsymaksut, iltaohjelmat ja Haapajärven seurakuntatalon notkuvat pitopöytäruokailut ja kakkukahvit.

Edullinen hinnoittelu on ollut mahdollista toteuttaa omakustanneperiaatteella, talkootyöllä ja yhteistyökumppaneiden tuella. Kaikki mahdolliset lisätuotot (arpajaiset yms.) sukutapahtuman järjestämisestä ohjataan sukukirjan toteuttamiseen.

Päivähinnat: LA 8.8.2015 (30 eur)

- sisältää kaksi pitopöytäruokailua, bussin, retkiohjelman, iltaohjelman ja kahvit (2)

SU 9.8.2015 (20 eur)

- sisältää juhlanan pitopöytäruokailun, juhlaohjelman, kakkukahvit ja pääsymaksun

Koko tapahtuma: Molemmat päivät (50 eur), TAPAHTUMAPASSILLA KAIKKI TAPAHTUMAT

Ilmoittautumiset viimeistään 31.7.2015 mennessä. Paikkoja on rajallinen määrä. Varmista osallistumisesi. Kätevimmin osallistumisesta voit ilmoittaa sukuseuran kotisivujen lomakkeella (www.niskanen.net). Ilmoittautumisia ottaa vastaan myös sukuseuran sihteeri Kimmo Niskanen sähköpostitse: prokimmo@gmail.com ja puhelimitse: 0400 299 412. Huomioi myös erikoisruokavaliosi ilmoittautumisen yhteydessä. **Lisätietoja majoittumisvaihtoehdoista on sukuseuran ja tapahtuman nettisivuilla.**

Vuoden 2015 sukutapaaminen Haapajärvellä

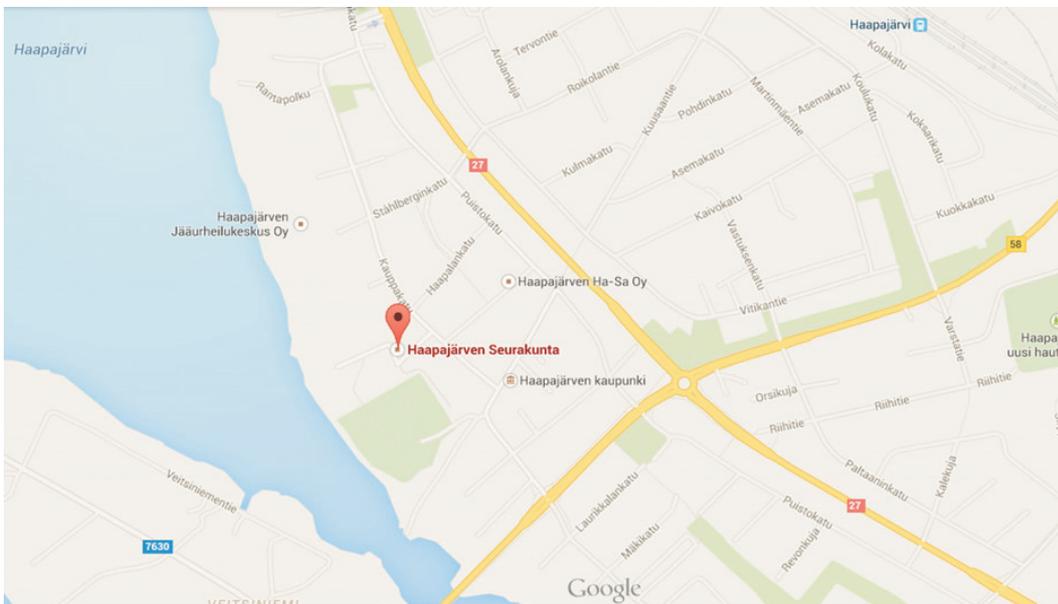
Niskasten sukuseuran sukutapaaminen ja sukujuhla järjestetään ensi vuoden elokuussa Haapajärvellä Pohjois-Pohjanmaalla. Sukutapaaminen pidetään elokuun ensimmäisenä viikonloppuna (8-9.2015). Tapahtumapaikkana on Haapajärven seurakuntatalo ja kirkko aivan maaseutukaupungin keskustassa. Iltajuhla järjestetään Haapajärven kaupungintalolla.

Haapajärvellä ja sen lähikunnissa Kalajokilaaksossa on vahva jalansija Niskasten suvulla. Tunnin ajomatkan sisällä tavoittaa Niskasten suvun vahvat ja juurevat alueet Ylä-Savosta, Pohjoisesta Keski-Suomesta ja Kalajokilaaksosta. Kahden tunnin

ajomatkan päässä ovat maakuntakeskuksista Oulu, Kajaani, Kokkola, Jyväskylä ja Kuopio. Sukutapaaminen ja sukujuhla on hyvä yhdistää vaikka tulevan kesän sukulaisreissuun.

Sukutapaaminen on vahvasti esillä sähköisissä viestintävälineissä. Sukutapahtuman tiedot päivittyvät sukuseuran uudistuville kotisivuille ja ajankohtaiseen Facebook-ryhmään.

Sukujuh latoimikunta toivottaa sukuseuran jäsenet ja yhteisistä juurista kiinnostuneet lämpimästi tervetulleeksi Haapajärvelle!

Haapajärven liikenneyhteydet kartta, lähde: Google Maps

Haapajärven sijaintikartta, lähde: Haapajärven kaupunki

Sukutapaamisen ohjelma

Lauantaina 8.8.2015 – päivän teema: SUKU TUTUKSI JA SUKUJUURET

09.00-10.00	ILMOITTAUTUMINEN	HAAPAJÄRVEN SEURAKUNTATALOLLA
09.00-10.00	SUKUTUTKIMUKSEN ESITTELYÄ ja kävijöiden omien tietojen päivittämistä PUUSTA PITKÄÄN – Miten pääsen alkuun omassa sukututkimusharrastuksessa? SUKUTUTKIJOIDEN KOKOONTUMINEN	aulatilat esittelijöinä: Antti Niskanen ja Oskar Salakari pääsali yläsali
10.00-10.30	AVAUS JA SUKUKIRJAHANKKEEN ESITTELY	pääsali esittelijä: sukukirjan kirjoittaja Maritta Pohls
10.30-12.00	SUKUHAAROJEN KOKOONTUMISET	kokoustilat: yläsali, aulatilat, kappeli ja kerhotilat
12.00-13.00	PITOPÖYTÄLOUNAS SEURAKUNTATALON TAPAAN	pääsali
13.00-14.30	SUKUSEURAN VUOSIKOKOUS JA KAHVIT	pääsali erillinen ohjelma (kutsu toisaalla tässä lehdessä)
14.30-17.00	ILTAPÄIVÄN TUTUSTUMISVIERAILUT (maksuton kuljetus Mantelan Liikenteen bussilla) tutustumisvierailujen teemana: Niskasissa elää vahvana yrittäjyys ja maaseutuhenki - Niskasen Maansiirto Oy:n toimitilat Haapajärvellä - Tiivi Oy:n Haapajärven ikkunatehdas - Haapajärven ammattiopiston opetusmaatila (mm. eläimet, robottinavetta, biokaasulaitos ja -traktori)	
17.00-18.00	PITOPÖYTÄPÄIVÄLLINEN SEURAKUNTATALON TAPAAN	pääsali
19.00-21.00	ILTAJUHLA - TERVETULOSANAT - TUTUSTUMINEN TEEKAUPUNKITEEMAAN JA NÄYTTELYYN - TEE JA KAHVITARJOILU - VAPAATA SEURUSTELUA SUKULAISTEN KESKEN - YLLÄTYSOHJELMAA - TUTUSTUMINEN MIKA MYLLYLÄN PALKINTOKOKOELMAAN	HAAPAJÄRVEN KAUPUNGINTALOLLA Haapajärven kaupungin edustaja teeisäntä Kyösti Niinikoski ja tee-emäntä Pirkko Harju juhlatoimikunta

1/2015

Sunnuntaina 9.8.2015 – päivän teema: SUKUYHTEYS JA SUKUSEURATOIMINTA

- 10.00-11.30 **JUMALANPALVELUS** KRISTUKSEN KIRKASTUMISEN KIRKKO,
HAAPAJÄRVI
- 11.30-11.45 **SEPPELEEN LASKU SANKARIHAUDOILLE**
- 11.45-13.00 **PITOPÖYTÄLOUNAS JA KAKKUKAHVIT** HAAPAJÄRVEN SEURAKUNTATALO
SEURAKUNTATALON TAPAAN pääsali
- 13.00-15.00 **SUKUJUHLA** pääsali
- TERVETULOSANAT juh latoimikunta
- SUKUJUHLAN JUHLAPUHE **Niskaset tänään ja huomenna, sukuseuran puheenjohtaja (2015-)**
- MUSIIKKIESITYS
- SUKUJUHLAN ESITELMÄ **Niskasten sukukirja, historian tutkija Marita Pohls**
- MUSIIKKIESITYS
- SUKUJUHLAN ESITELMÄ **Juuret maalla, valtakunnan virallinen kylähullu IIX Heikki Kumpula**
- MUSIIKKIESITYS
- SUKUJUHLAN ESITELMÄ **Niskaset urheilun rintamalla**
- SUKUJUHLAN ESITELMÄ **Niskaset musiikin ja kulttuurin rintamalla**
- MUSIIKKIESITYS
- SUKUJUHLAN ESITELMÄ **Presidentti Ståhlbergin lapsuus Haapajärvellä,
kotiseutuneuvos Juha Eronen**
- 15.00-16.00 **TUTUSTUMISMAHDOLLISUUS PRESIDENTTI STÅHLBERGIN LAPSUUDENKOTIIN**

SUKUSTANDAARI

Sukuseuran pöytästandaarin heraldinen selitys:

”Valkoisella kankaalla musta kärrynpyörä, jonka keskellä punainen tapuli, ovi, luukku ja tupsut keltaiset. Kärrynpyörä kuvaa ajanratasta, sukupolvien kiertokulkua sekä entisajan kulkuvälinettä. Tapuli kuvaa suvun ikiaikaista asuinpaikkaa Pielavedellä”.

Tilaa lahjaksi, muistoesineeksi tai juhlapöydän arvokkaaksi koristeeksi suvun tunnus pöytästandaari. Hinta 30 euroa + postitus 7,60 e. Tilaukset: 044-5144143 tai niskjo@hotmail.com

NISKASET

Niskaset sukuseura ry:n jäsenlehti 1/2015

Lehden toimitus: Kimmo Niskanen
Asta Niskanen
Jouko Niskanen

Kannen kuva: Annikki Niskanen
Painos: 500 kpl

Taitto ja painatus: Sotkamon Kirjapaino
Tmi Kari Simonen